

Medlemmer af Folketinget Christian H. Hansen (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Pia Kjærsgaard (DF) og Peter Skaarup (DF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om indskrænkning af perioden for salg og affyring af fyrværkeri samt om begrænsning af lydeffekten for visse typer fyrværkeri.
(Beslutningsforslag nr. B 58).

Medlemmer af Folketinget Jørn Jespersen (SF), Torben Hansen (S), Elsebeth Gerner Nielsen (RV), Keld Albrechtsen (EL) og Mogens Nørgård Pedersen (KD) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til miljøministeren:

»Hvilke konsekvenser forventes strukturreformen at få på miljø-, planlægnings- og naturområdet, og hvilke anbefalinger og erfaringer har regeringen støttet sig til ved valget af model for den kommende struktur?«
(Forespørgsel nr. F 18).

Medlemmer af Folketinget Keld Albrechtsen (EL) og Pernille Rosenkrantz-Theil (EL) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til trafikministeren:

»Hvad kan ministeren oplyse om regeringens planer om udbud af togtrafik i Danmark i perioden 2005-2014 og de aftaler, som regeringen har indgået med en række partier herom?«
(Forespørgsel nr. F 19).

Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har afgivet:
Beretning om forbud mod markedsføring af juice som multivitaminjuice i Danmark.
(Beretning nr. 1).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene

Spørgetimen

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget justitsministeren, undervisningsministeren samt socialministeren og ministeren for ligestilling.

Til justitsministeren er der anmeldt følgende spørgere:

1. Morten Bødskov
2. Margot Torp
3. Jørn Dohrmann
4. Per Kaalund
5. Keld Albrechtsen

Til undervisningsministeren er anmeldt følgende spørgere:

6. Bjarne Laustsen.

Er der flere, der ønsker at melde sig som spørgere? (*Ophold*). Da det ikke er tilfældet, går vi i gang med spørgsmålene.

Det første spørgsmål er stillet til justitsministeren, og det er hr. Morten Bødskov. Værsgo.

Spm. nr. US 16

Morten Bødskov (S):

Desværre har vi jo her til morgen konstateret, at regeringen har lidt et gigantisk nederlag i EU i spørgsmålet vedrørende dyretransporter; det er jo ærgerligt, ikke mindst fordi der faktisk er et flertal også uden om regeringen, som længe har presset på, for at regeringen skulle være meget aktiv på det her område.

Så mit første spørgsmål til justitsministeren er: Når nu alle vennerne i de her spørgsmål har svigtet justitsministeren, hvad er strategien så nu for, at de danske synspunkter, som et bredt flertal også uden om regeringen deler, kan blive gennemført?

Det er jo også fremgået, at der har været kontakter mellem Justitsministeriet og den nye danske kommissær, fru Mariann Fischer Boel, men at den pågældende kommissær har nægtet at tage sagen op, uagtet at den pågældende kommissær jo har stået og grædt for åben skærm og indrømmet, at hun stadig mener, at det er et alvorligt problem.

Så er det naturlige spørgsmål selvfølgelig: Hvad har Justitsministeriet tænkt sig at gøre for

at få den danske kommissær til at fortsætte kampen for, at vi kan få en bedre dyrevelfærd også i EU-sammenhæng?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Nu vil jeg starte med at sige til hr. Morten Bødskov, som jeg syntes gjorde lige vel meget ud af at trække fronter op i Folketinget, at jeg ikke mener, at det er regeringen, der har lidt et gigantisk nederlag. Jeg vil først og fremmest sige, at det er dyrevelfærden, der har lidt et gigantisk nederlag i går på rådsmødet, men derudover, at et fuldstændig enigt Folketing – og der er altså ikke en millimeter af uenighed mellem det, som regeringen står for, og det, som jeg har hørt samtlige Folketingets partier sige – desværre oplevede i går, at der ikke blev lyttet til de synspunkter, vi kom med.

Jeg er naturligvis meget, meget skuffet over, at ingen af de lande, som normalt står Danmark nær i dyrevelfærdssager – her tænker jeg på Sverige, Tyskland, Storbritannien, der alle bliver ledet af socialdemokratiske regeringer – ønskede at prioritere dyrevelfærden. Nogle stemte endda for det forslag, som var på rådsmødet i går, og det skal jeg kun beklage.

Men jeg vil sige til hr. Morten Bødskov, som jeg også sagde til pressen i går, at det jo ikke betyder, at vi bare kommer til at sidde på hænderne. Jeg har store forventninger til, at vi selvfølgelig skal fortsætte med at bringe det her spørgsmål op til debat. Jeg gjorde selv det i går, at jeg talte med den kommissær, der har ansvaret for dyrevelfærd, den nye cypriotiske kommissær, der hedder Markos Kyprianou, og jeg tror på, at et pres på ham, samtaler med ham og et pres fra Europa-Parlamentet, der jo slet ikke blev hørt om det nye forslag, kan medvirke til, at det her nok skal komme på dagsordenen igen.

Kl. 12.05

Så selv om slaget blev tabt i går, er det jo ikke tabt for evigt. Derfor mener jeg også, at vores udgangspunkt må være, at vi må bruge alle vores kræfter på at få overbevist den samlede nye Kommission om, at den må komme med et nyt udspil.

Morten Bødskov (S):

Tak for svaret.

Selvfølgelig er det et kæmpe nederlag for dyrevelfærden, det siger sig selv, men det, der jo er faktum, er, at der er en række tidligere allierede i det her spørgsmål, som har svigtet regeringen i

denne her sammenhæng, og det er sådan set det, der er det mest bekymrende.

Men o.k., vi fortsætter kampen. Et vigtigt aktiv i kampen kunne jo være det faktum, at man fra regeringens side har placeret en ny kommissær i Kommissionen, som jo er et kollegium, og hvor den enkelte kommissær har mulighed for at tage op, hvad den pågældende kommissær gerne vil tage op, uanset om det ligger på andre områder eller andet.

Jeg tror, der er en hel del mennesker her inklusive mig selv, som sidder med en lidt underlig følelse, fordi den danske kommissær bare fuldstændig blankt afviser at berøre det her spørgsmål i en situation, hvor alle jo kunne se, at hun var dybt berørt ligesom alle os andre af de meget forfærdelige forhold, dyrene havde på vej ned gennem Europa i diverse transportbiler.

Hvad har Justitsministeriet tænkt sig at foretage sig over for Kommissionen for at få sat det her på dagsordenen? Når nu den danske kommissær siger, at hun altså ikke vil tage det op mere, vil der så være fornyede kontakt, for vi kan jo se i dagens presse, at der har været kontakt mellem Justitsministeriet og den danske kommissær?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Morten Bødskov, at jeg synes sådan set, at der er mange problematiske ting i denne her sag. Altså man kan sige, at den gamle Kommission valgte jo ikke at foretage sig noget i det her spørgsmål, på trods af at den gamle Kommission faktisk var kommet med et forslag, som trak langt, langt mere i retning af, hvad vi fra dansk side ønskede os. Men man accepterede altså, at hollænderne fortsatte med deres eget forslag, uanset hvor mangelfuldt det er.

Så er det korrekt, at der nu er kommet en ny dansk kommissær, der er kommet en ny Kommission, og det, jeg gjorde i går på rådsmødet, var at appellere til den nye kommissær, der har ansvaret for dyrevelfærd, altså den cypriotiske kommissær, om at tage sagen tilbage i den nye Kommission og tage en realitetsdrøftelse af det.

Jeg synes, at det havde været fair, at den nye Kommission, som jo kun har haft en mulighed for skriftligt, om man så må sige, at orientere sig om sagen, havde haft en lejlighed til at diskutere det hollandske formandskabs forslag til ny forordning, før det blev endeligt vedtaget, men det ønskede den cypriotiske kommissær ikke. Han sagde, at han kunne acceptere det forslag, der forelå, men det var meget tydeligt at høre på den

måde, han sagde tingene på, at han som kommissær var skuffet over, at man trods alt ikke var nået længere.

Derfor mener jeg også, at den rigtige strategi nu er at arbejde for, at den nye Kommission på ny tager det her spørgsmål op, og der er jeg helt overbevist om, at den danske kommissær, vi har, som sidder på landbrugsområdet, men som har stor viden om denne her sag, fru Mariann Fischer Boel, klart vil medvirke til, at det, der måtte komme fra Kommissionen, bliver en stor forbedring i forhold til det, vi oplevede i går. Det er jeg helt overbevist om.

Men indtil videre må man sige, at den kommissær, der altså sidder med sagen og porteføljen, altså er fra Cypern og ikke fra Danmark, og han ønskede ikke sagen tilbage i Kommissionen i går, da jeg spurgte ham direkte om det på råds-mødet.

Formanden:

Jeg gør opmærksom på, at det er kun første gang, ministeren svarer, at der er 2 minutter til rådighed.

Morten Bødskov (S):

Det er meget dejligt at høre, at justitsministeren har store forhåbninger om, hvad fru Mariann Fischer Boel, den danske EU-kommissær, kan tænkes at foretage sig. Men ikke desto mindre fremgår det jo i dag af dagens udgave af Berlingske Tidende, at fru Mariann Fischer Boel ikke vil bringe sagen op, uagtet hun er tidligere minister i en dansk regering, som har bragt det her spørgsmål op på et EU-topmøde.

Det kunne være rart at få justitsministerens tilkendegivelse: Vil regeringen bringe det her op? Altså vil man bringe det frem, vil justitsministeren bede statsministeren, ligesom man har gjort tidligere, om at bringe det her tema på dagsordenen, således at vi har sikkerhed for, at der stadig i de centrale fora bliver arbejdet for danske interesser? Ellers kan vi jo stå her og sige en hel masse ord, men desværre må vi jo igen se, at de viser sig at være tomme. Der skal handling bag. Vil justitsministeren eventuelt sikre sig, at statsministeren tager den her sag med, så den kommer på Det Europæiske Råds dagsorden?

Kl. 12.10

Justitsministeren (Lene Espersen):

Til det første vil jeg sige, at jeg ikke kan dirigere med den danske kommissær, og at det må være op til fru Mariann Fischer Boel, hvad fru Mari-

ann Fischer Boel ønsker at tage op i Kommissionen. Som sagt er jeg helt overbevist om, at hvis den kommissær, der har ressortansvaret, bringer sagen op, og det kunne man jo meget vel tænke sig skete på et tidspunkt, vil de synspunkter, som fru Mariann Fischer Boel kommer med, være nogle, der flugter meget godt med det, vi her i Folketinget mener.

Om det andet spørgsmål må jeg sige til hr. Morten Bødskov, at forslaget er vedtaget. Danmark blev stemt ned i går. Sådan er det. Hvor smerteligt det end måtte være, så synes jeg ikke, der er nogen grund til at forsøge at stille i udsigt, at ved, at sagen rejses på ny et nyt sted, skulle der lige pludselig manifestere sig et andet flertal.

Jeg tror desværre, at man må erkende, at en meget stor del af de medlemslande, der sad rundt omkring bordet i går, ikke var parate til at gå videre. Det er selvfølgelig stærkt ubehageligt for Danmark. Derfor tror jeg også, at vejen til at presse de øvrige medlemslande til at få en langt, langt mere offensiv politik for dyrevelfærden ikke går fra landbrugsministrene op til deres statsministre, men nærmere går via Europa-Parlamentet, som vi vil benytte os aktivt af.

Morten Bødskov (S):

Vi er selvfølgelig glade for, at justitsministeren nu vil forsøge at alliere sig med Europa-Parlamentet, men tilbage står jo bare det faktum, at der er tale om et meget voldsomt nederlag, som i hvert fald kommer som en meget stor overraskelse for Socialdemokratiet. Vi havde troet, at der havde været bedre alliancer; vi havde troet, at regeringen havde sikret sig, at de lande, som traditionelt arbejder for at styrke dyrevelfærden, og ikke mindst også det hollandske formandskab, kunne tænkes at arbejde for denne her sag.

Det kommer som en kæmpeoverraskelse for os, at regeringen ikke engang er i stand til at holde fast på de traditionelle alliancepartnere i denne her sag. Der er det spæde spørgsmål bare: Når man nu har placeret en kommissær i Kommissionen, som har stået og grædt for åben skærm over, hvor forfærdeligt de her dyr havde det, vil man så sikre sig, at hun fortsat arbejder for sagen? Ja eller nej?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Så vidt jeg ved, er en udpeget kommissær uafhængig og skal ikke instrueres af en regering i, hvordan vedkommende skal tale i Kommissionen. Hvis man begyndte på det, kunne der i

hvert fald stilles helt andre spørgsmål om, hvilken vej EU-samarbejdet egentlig går.

Jeg vil sige til hr. Morten Bødskov, at jeg mener det alvorligt, når jeg siger, at Europa-Parlamentet klart skal på banen, og det har været en stor skuffelse for mig, at en af de europaparlamentarikere, som har interesseret sig for sagen, nemlig hr. Dan Jørgensen, ikke gjorde det, vi rådgav ham om, da han ringede til Justitsministeriet, nemlig at sørge for at aktivere andre europaparlamentarikere. Det var faktisk først i går, da jeg fulgtes i flyveren med fru Margrete Auken, at der blev taget kontakt til De Grønne, som den tyske landbrugsminister kommer fra, og det gjorde faktisk, at tyskerne kom på banen.

Jeg vil også sige til hr. Morten Bødskov, at i samtlige de orienteringer, jeg har givet både Fødevareudvalget og Europaudvalget, har jeg gjort det klart, at Danmark stod alene, og at hverken Tyskland, Sverige eller andre lande hældte til at stemme sammen med os. Så det kan ikke komme som nogen overraskelse for Socialdemokratiet, at det endte, som det gjorde, for det var sådan set også sådan, det var lagt op.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 17

Margot Torp (S):

Lørdag aften havde DR 2 en lang temaudsendelse om vold i hjemmet, som endnu en gang understregede betydningen af det samme, som fremkom i betænkningen om bortvisning af voldelige og truende personer fra hjemmet, hvis den onde cirkel skal brydes, nemlig betydningen af en grundig opfølgning både i forhold til den voldelige person, til den, der er blevet slået, og især også i forhold til børnene.

Jeg vil gerne høre, hvordan ministeren mener, at man kan styrke den indsats, for der var mange ting, som ligesom ikke blev ført ud i livet, da denne her lov om fjernelse af voldelige blev vedtaget.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Vi har jo lavet en handlingsplan i regeringen, der gerne skulle medvirke til at løse de problemer, der er med vold i hjemmet. Det er ganske korrekt, som fru Margot Torp sagde det, at et af de meget, meget væsentlige elementer er indførelsen af Østrigmodellen, så der bliver en mulighed for at give den voldelige ægtefælle et til-

hold, og det er, hvad enten det er kvinden eller manden, som slår på sine familiemedlemmer.

Kl. 12.15

Noget af det, som vi vil arbejde videre med, og som der bliver arbejdet videre med, og det har vi også redegjort for i et samråd, er spørgsmålet om at kunne give behandling, såkaldt anger management-behandling, til dem, der opfører sig aggressivt, voldeligt og truende.

De sociale myndigheder skal naturligvis inddrages, hvis der forekommer vold i hjemmet eller der er formodning om, at der vil foregå vold i hjemmet, men jeg tror også, man må erkende, at der i mange familier, på trods af at der er foregået vold, er et ønske om, at familien skal blive sammen, og at man ikke skal indlede separation og skilsmisse. Derfor er det jo vigtigt, at der bliver behandlingstilbud, så man kommer ud af den uheldige voldsspiral, man er i.

Men altså grundprincippet om, at det ikke er den, der er blevet slået, og børnene, der skal på kvindecener eller krisecener, men at det rent faktisk er den, der har slået, der skal flytte sig ud af hjemmet, synes jeg er et godt princip.

Derudover har vi jo for ganske lang tid siden indført overfaldsalarmer til de kvinder eller mænd, der føler sig truet, og som har behov for at kunne få ekstra assistance. Man kan sige, at der ikke var så stor søgning på det, men efterfølgende har vi nu undersøgt det igen, og det virker som om, at det er ved at være et godt og vel-etableret system ude i politikredsene, at man kan søge om overfaldsalarmer og også faktisk have den i ganske lang tid, hvis man føler et behov for det.

Margot Torp (S):

Jeg vil gerne høre konkret, om der er sat flere midler af, for her i betænkningen står der, at det ikke skønnes, at der er midler til at sætte gang i det såkaldte anger management. Jeg vil da i samme omgang også gerne høre, om det så er blevet nemmere at få de der alarmer, for jeg ved, at det faktisk på et tidspunkt var meget svært. Endelig vil jeg gerne høre, om der gøres en særlig indsats i forhold til børnene. Det er jo helt tydeligt, at det måske er dem, der betaler den allerhøjeste pris.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Margot Torp, at for så vidt angår overfaldsalarmerne, har det været korrekt, at LOKK har påpeget, at der var problemer i starten med at få ordningen til at fungere til-

fredsstillende, og vi har så fulgt op på sagen. Som jeg har forstået det, har man et veletableret system i dag, hvor der er tilstrækkeligt med overfaldsalarmer til rådighed, men hvor der altså også er mulighed for, man kan have en alarm i ganske lang tid.

Omkring midler må jeg sige, at det jo nu ikke er alt, der hører under min ressort, det er jo en blandet ressort også i forhold til de sociale myndigheder, men der er iværksat mulighed for anger management-behandling. Det er et af de nye behandlingsprogrammer, som vi også i Kriminalforsorgens institutioner forventer os meget af.

Men jeg har i dag ikke noget tal på, hvad de forskellige ting koster. Jeg kan ikke huske, hvor meget overfaldsalarmerne koster. Det har jeg simpelt hen ikke tal med herved i salen i dag til at kunne sige, men fru Margot Torp er velkommen til at stille spørgsmål om det skriftligt.

Endelig om forholdet til børnene: Jamen der er jeg fuldstændig enig i, at det er meget vigtigt, at man først og fremmest tager hånd om dem og giver dem tryghed, når de har været udsat for så voldsom en oplevelse.

Margot Torp (S):

Jeg har også et spørgsmål i en lidt anden boldgade. Center for Ligestillingsforskning er lige kommet med en publikation, der viser, at hele den der rammeaftale omkring handel med kvinder, som skulle implementeres i al lovgivning, er blevet meget dårligt implementeret i en lang række lande. Den lægger i hvert fald op til, at man også herhjemme fra i langt højere grad samarbejder med de lande, der – om jeg så må sige – producerer kvinder og børn til prostitution, om at forebygge og om at samle de kvinder og børn op, som kommer tilbage efter at have været handlet til prostitution. Agter ministeren at følge den anbefaling?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Ja, nu vil jeg jo sige, og det ikke er et spørgsmål om at sende aben videre, at det jo egentlig er lidt ærgerligt, at socialministeren og ministeren for ligestilling ikke er hernede i salen i dag, for der er faktisk nogle af de spørgsmål, fru Margot Torp stiller, som jeg synes er ganske relevante, men som mere hører under ligestillingsministerens ressort.

Jeg vil gerne sige til fru Margot Torp, at jeg er fuldstændig enig i, at det er helt, helt afgørende, at vi ikke bare ser på problemet, når det ender i

Danmark, men at vi prøver at samarbejde med de lande, som kvindehandelen starter fra, om at sikre kvinderne bedre vilkår. Men de retshåndhævende myndigheder skal selvfølgelig også være gjort begribelige med og opmærksomme på de problemer, som der er.

Der synes jeg faktisk, at vi gør rigtig meget ikke mindst i EU-regi for at etablere partnerskaber og samarbejde med nogle af de lande, som fru Margot Torp har i tankerne. Alle randstaterne op imod Rusland og selve Rusland er nogle af de lande, som jeg synes det er meget vigtigt at have et godt og et tæt samarbejde med, og her tænker jeg ikke kun på problemer med voksne kvinder, men også på de problemer, der f.eks. er med børneprostitution og seksuel udnyttelse af børn.

Kl. 12.20

Formanden:

Så er det fru Margot Torp for et sidste spørgsmål.

Margot Torp (S):

Vil justitsministeren tage emnet op med socialministeren med henblik på at styrke den indsats, som jo helt klart efter Center for Ligestillingsforskning mening er for svag i øjeblikket?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Margot Torp, at det gør vi faktisk helt automatisk. Vi har en løbende dialog med hinanden om at sikre, at de handlingsplaner, som vi har været sammen om at lave, bliver ført ud i livet. Handlingsplaner er jo ikke en statisk øvelse, hvor vi siger, at vi gennemfører tre ting, og så er det afsluttet; det er en proces, hvor vi også skal lytte til de mennesker, der kommer med input. Og jeg skal nok sikre mig, at de synspunkter, som fru Margot Torp har givet udtryk for her i dag, også bliver gjort kendt for de ansvarlige ministre, så vi kan have det med i vores videre arbejde.

Spm. nr. US 18

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil godt spørge ministeren om, hvad man nu har tænkt sig at gøre netop i forbindelse med den her dyretransportsag. Vi ved nu, at Danmark har lidt det her enormt store nederlag vedrørende dyretransport, og vi ved, at EU igen har spillet fallit på dyrevelfærdsområdet. Så vil jeg

gerne spørge ministeren helt konkret: Hvad har man tænkt sig at gøre for at rette op på det her?

Vi har også i dag i forskellige medier, som det også er nævnt her tidligere i dag, kunnet læse, at den nu nyudnævnte danske kommissær ligesom ikke ønsker at tage det her problem op. Hvad har man tænkt sig at gøre for at lægge pres på den nye landbrugskommissær? Hvad har justitsministeren tænkt sig at gøre for netop at indføre nogle skrappe regler her i Danmark? Kunne det være frivillighedens vej, man ligesom vil tvinge igennem her, eller har man nogle konkrete lovtiltag, man vil tage op af skuffen?

Formanden:

Nu er vi jo tæt ved, at spørgsmålene gentager sig. Men så er det justitsministeren.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg kan til det første sige til hr. Jørn Dohrmann, at det har jeg sådan set svaret på til hr. Morten Bødskov. Jeg mener ikke, det vil være en særlig klog strategi at sige, at man nu alene skal køre på en enkelt kommissær. Jeg kan sådan set godt forstå oppositionens lyst til at køre på en dansk kommissær, men det, som er i dyrevelfærdens interesse, er, at vi får påvirket en hel Kommission til at komme med et forslag, der er langt, langt bedre end det, det hollandske formandskab fik vedtaget i går.

Der gjorde jeg det på rådsmødet i går, at jeg dels udnyttede muligheden for under fire øjne at drøfte sagen med den nyudnævnte kommissær, der har ansvaret for området – og det er jo ikke fru Mariann Fischer Boel, det er den nye cypriske kommissær – dels under selve rådsmødet også påpegede, at jeg håbede på, at den nye Kommission tager emnet op. Det har jeg i hvert fald en stor forhåbning om kan ske, også inden den meget lange tidsfrist, som blev fastsat i går, er udløbet. Den tidsfrist er jo omkring 2010.

Jeg vil sige til hr. Jørn Dohrmann, at nu går vi selvfølgelig tilbage og kigger forslaget meget, meget, meget grundigt igennem, og jeg har tænkt mig at indkalde samtlige Folketingets partier til en drøftelseovre i Justitsministeriet af, hvad vores handlemuligheder er, efter – om man så må sige – at det nye regelsæt nu er lagt på plads.

Desværre er der jo tale om en forordning. Det betyder, at den er umiddelbart gældende, og den vil altså begrænse Danmark temmelig meget i, hvad vi kan gøre og ikke kan gøre, og det

er også det, der er det sørgelige ved denne her sag. Men i hvert fald synes jeg, at Folketingets partier skal have en mulighed for at komme med deres input til, hvordan vi kommer videre.

Indtil videre tror jeg sådan set, at det bedste, vi kan gøre, er, at vi sørger for, at Europa-Parlamentet bliver ved med at have fokus på sagen, og at vi lægger pres på Kommissionen. Vi skal ikke give op; vi skal blive ved med at presse på, for vi har en god sag, og vi har også videnskab og den videnskabelige dokumentation på vores side.

Jørn Dohrmann (DF):

Jo, jo, men vi kan i hvert fald igen konstatere, at EU har spillet fallit på dyrevelfærdsområdet. Det håber jeg vi kan være enige om.

Så kunne jeg ikke høre noget svar på det, jeg spurgte om, nemlig om der kunne være nogle frivillighedsselementer i det her, og om justitsministeren ville tage kontakt til landbruget og så få nogle aftaler på plads på det her område. Eller ønsker ministeren bare at lade det her område sejle og ikke røre ved det?

Jeg vil også gerne spørge ministeren: Er det ikke korrekt, at vi nu kan konstatere, at hvis vi siger ja til den her forfatning, så er det det samme som at sige ja til lange dyretransporter?

Man har altså ikke formået at komme hjem med en aftale, som alle lande var tilfredse med, så derfor lader man det bare sejle. Vil ministeren arbejde for, at man får nogle skrappe frivillige aftaler på det her område, eller hvad er det, man ønsker?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne sige til hr. Jørn Dohrmann, at vi jo er forpligtede af EU-reglerne. Der er tale om en forfatning, og derfor tror jeg, at vi selvfølgelig skal være i dialog med erhvervet, og jeg vil allerførst gerne i dialog med Folketingets partier, så vi kan se, hvad vores handlemuligheder er. De steder, hvor vi har en mulighed for at handle, synes jeg da også, at vi skal tænke os godt om og så se, hvad vi kan sætte i værk. Men jeg tror også, der er behov for, at vi i en samlet kreds får et overblik over, hvad den nye lovgivning betyder i forhold til gældende dansk lovgivning.

Kl. 12.25

Det andet, jeg vil sige til hr. Jørgen Dohrmann, er, at den her sag jo netop er et eksempel på, hvor vigtigt det er, at den nye traktat træder i kraft, og hvor vigtigt det er, at vi får et ja til den. For der er jo i den nye traktat indsat en tværgå-

ende bestemmelse om, at der skal tages hensyn til dyrevelfærden, og derudover får parlamentet medbestemmelse i dyrevelfærdssager og ikke bare høringsret, som det er i dag. Europa-Parlamentet er jo på vores side i den her sag. Derfor vil et ja til den nye EU-traktat medvirke til at skabe bedre vilkår for dyrevelfærden.

Jørn Dohrmann (DF):

Vi kan jo igen konstatere, at det har været mange store ord på det her område, men ingen rigtig konkrete handlinger.

Derfor vil jeg igen spørge ministeren, når man ikke ligesom svarer på det: Hvorfor har man egentlig ikke for lang tid siden draget den konsekvens og taget kontakt med f.eks. landbruget og fået nogle frivillige aftaler på plads? Jeg tror ikke, at der er nogen af de partier, der sidder i Folketinget i dag, der vil stritte imod og sige: Det vil vi ikke have; I skal først tale med os.

Hvis man kunne få nogle gode forbedringer på en frivillig måde, så er det da med at gøre det med det samme i stedet for at vente på, at man har forhandlingerne afsluttet med Folketingets partier. Hvorfor vil ministeren ikke ligesom være på forkant med den udvikling?

Så er det, jeg igen vil spørge ind til, om det ikke er korrekt, at vi kan konstatere, at når man siger ja til den her forfatning, så er det det samme, som at man siger ja til lange dyretransporter. Det har vi jo set gang på gang, og det er det resultat, som vi også i dag står og snakker om her i Folketingssalen.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg må sige til hr. Jørn Dohrmann, at hr. Jørn Dohrmanns spørgsmål bærer meget præg af, at det ikke er hr. Jørn Dohrmann, der normalt varetager dyrevelfærdsdiskussionen på Dansk Folkepartis vegne, for hr. Jørn Dohrmann siger, at der er jo store ord, men ingen konkret handling.

Det er jo ikke rigtigt. Folketinget har i Retsudvalget afgivet en beretning, der har været en stor forespørgselsdebat, hvor der blev vedtaget en lang række konkrete punkter, og der har været utallige møder i Justitsministeriet om, hvordan de punkter skulle udmøntes i praksis, og det er de blevet gjort. Så det er simpelt hen ikke rigtigt, hvad hr. Jørn Dohrmann her står og siger.

Det er korrekt, at Danmark på nogle punkter ikke kan gøre, som vi har lyst til, for der er vi bundet af EU-reglerne, og det gælder også på det her område. Som jeg har sagt: Vil de nye regelsæt, der er blevet vedtaget i går, også have

konsekvens for Danmark? Det vil jeg gerne have lejlighed til at tale med Folketingets partier om.

Endelig vil jeg sige til hr. Jørn Dohrmann, at den nye traktat medfører en klar forbedring af dyrevelfærden. Den bliver indsat som en tværgående bestemmelse, og vi får Europa-Parlamentet på banen. Og jeg kan love hr. Jørn Dohrmann, at hvis Europa-Parlamentet havde været på banen inden i går, så var det ikke endt, som det er endt. Det var ene og alene på grund af, at det kun var medlemslandene, der selv sad og diskuterede tingene, at det endte så slemt, som det gjorde.

Jørn Dohrmann (DF):

Vi kan jo godt konstatere, at ministeren siger, at man er skuffet, og man har store forventninger til det kommende arbejde, og man forventer, at man får nogle kortere transporttider. Men vi vil gerne her i Folketingssalen høre, hvad man konkret har gjort for at få de korte transporttider. Vi kan kun konstatere, at Danmark led et gevaldigt nederlag i EU. Og derfor må vi jo spørge ministeren: Er det meningen, at Danmark igen og igen skal tabe på dyrevelfærdsområdet over for EU, eller har ministeren nogle konkrete kort i sin skuffe, som man kan bruge for at forbedre dyrevelfærden under transport?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Jørgen Dohrmann, at vi har lyttet utrolig meget til, hvordan Folketingets partier har stillet sig i den her sag. Regeringen har været enig i den bedømmelse, som jeg vil sige samtlige partier er kommet med. Det er den linje, vi har ført under forhandlingerne, og jeg har ikke på noget som helst tidspunkt hørt, at Dansk Folkeparti har været uenig i den linje, der blev ført.

Da Kommissionen i sin tid kom med sit forordningsforslag, arbejdede man jo med en begrænsning af transporttiden til 9 timer. Da blev regeringen instrueret til at sige, at det ikke var godt nok, vi vil have 8 timer. Så vi trak altså endnu mere i retning af det, vi ønskede os. Det betød altså, at Kommissionens forslag faldt til jorden. Og det, vi fik, var noget, der var meget værre. Det kan så måske være en lærestreg for os alle sammen i, hvor slemt det kan gå, når der ikke er allierede nok.

Kl. 12.30

Der er ikke andet at sige til det, end at vi må fortsætte. Det er jo et område, hvor der er kvalificeret flertal, så Danmark kan blive stemt ned,

og det betyder altså, at vi skal gøre vores arbejde godt, aktivere samtlige europaparlamentsmedlemmer og aktivere vores søsterpartier i de andre medlemslande til at være med til at sikre, at spørgsmålet bliver på dagsordenen. Det tror jeg er den rigtige måde at håndtere sagen på, og vi giver ikke op.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 19

Per Kaalund (S):

Politiets arbejde er som bekendt meget vigtigt i vores samfund, og det er også vigtigt, at politiet har de fornødne hjælpemidler, både biler og andre ting og også mulighed for at kunne trække på helikoptertjenesten.

Det ligger jo sådan, at helikopterne medvirker til både eftersøgningsopgaver, hastighedskontrol, overvågning og bistand til aktionsstyrken og en række andre opgaver, og derfor undrer det mig lidt, at man i det seneste nummer af politiforbundets blad Dansk Politi – jeg ved ikke, om justitsministeren er bekendt med det – under overskriften »Hvorfor har dansk politi ingen helikoptere?« skriver, at med det nye forsvarsforlig forsvinder muligheden for at låne forsvarrets 30 år gamle observationshelikoptere.

Når jeg spørger, hænger det sammen med, at det efter vores opfattelse klart indgik i forsvarsforliget, at politiet stadig skulle have mulighed for at trække på forsvarrets helikoptere.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Per Kaalund, at jeg kan jo ikke redegøre i detaljer for forsvarsforliget, for det hører under en anden ministers ressort. Men jeg er bekendt med den artikel, hr. Per Kaalund nævner, og jeg vil sige, at for mig som konservativ er det i hvert fald heller ikke nyt, at der har været et ønske om, at politiet skulle have egne helikoptere.

Det er ikke noget, som indgår i forbindelse med den flerårsaftale, som regeringen sidste år indgik med Dansk Folkeparti om politiets økonomiske forhold for de næste 3 år. Men jeg vil sige til hr. Per Kaalund, at jeg selvfølgelig vil se på sagen og også se på, hvilke muligheder der er, og hvilke argumenter der er for og imod. Det skal indgå i den fremtidige debat om, hvad det er for et politi, vi gerne vil have.

Per Kaalund (S):

Bare ganske kort: Der er jo som bekendt nogle lande, også nærliggende lande, hvor politiet har egen helikoptertjeneste.

Ministeren var lidt inde på det, men er det ministerens opfattelse, at Rigspolitichefen har et krav / ønske om at få egen helikoptertjeneste? Så vidt jeg husker, betaler politiet i øjeblikket forsvaret omkring 5 mio. kr. om året for at kunne trække på helikoptertjenesten, men skal det bygge sin egen helikoptertjeneste op, er det jo beløb i en helt anden størrelsesorden, vi taler om.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Per Kaalund, at jeg er ikke bekendt med, at Rigspolitichefen eller politiet generelt har givet udtryk for, at de ønsker deres egne helikoptere. Der har været en anden prioritetsliste i forbindelse med flerårsaftalen, herunder flere midler til edb osv. Men jeg synes stadig, at diskussionen er relevant, og jeg synes, at den problemstilling, hr. Per Kaalund rejser, bestemt er værd at se på. Det vil jeg også gøre, og jeg vil også se på fordele og ulemper ved at gøre brug af en anden model end den, vi kender i dag, hvor politiet låner fra forsvaret, når der er behov for det.

Jeg mener, at det er noget, man selvfølgelig må drøfte med Rigspolitiet, men vi har jo også et visionsudvalg, der er ved at formulere, hvad rammerne for fremtidens politi skal være. Det er et udvalg, som regeringen har nedsat, og det kunne jo også være et af de emner, som visionsudvalget skulle se på: Hvilket materiale og udstyr skal et moderne politi have til rådighed? Visionsudvalgets arbejde forventer vi afsluttet omkring årsskiftet, og udvalgets udtalelser kan så også indgå i de videre drøftelser.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 20

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge justitsministeren, om det virkelig kan være rigtigt, at ministeren vil sidde i 6 år; helt til 2010, og afvente en eventuel revision af reglerne om dyretransporter i Unionen, eller om ministeren er indstillet på, at vi her i Danmark må gå i gang med at lave vores egne regler om begrænsning af tiderne, begrænsning af kørelængder, ophold i lastbilerne osv.

Jeg går ud fra, at ministeren er enig med mig i, at det, som Kommissionen nu har tænkt sig, nemlig at lade sagen ligge i 6 år, uden at der skal ske noget, kan en dansk regering simpelt hen ikke leve med. Jeg håber, ministeren vil gøre klart over for befolkningen og Folketinget, at hvis det skal være sådan fra EU's side, bliver der lavet danske regler, og så må vi jo se, om Europa-Kommissionen vil slæbe os for EF-Domstolen og alt muligt. Det tror jeg de vil være meget betænkelige ved, de vil i hvert fald have en meget dårlig sag, og derfor håber jeg, vi kan få tilsagn om, at det betyder, at vi får *danske* regler på området.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Keld Albrechtsen, at det er jo et spørgsmål, hvor lang tid jeg sidder som minister, men uanset hvem det er, skal ingen minister – heller ikke jeg – sidde og vente til 2010 på, at reglerne muligvis bliver ændret – ingeniunde!

Jeg mener, at dagen i dag er dag et i kampen for at indføre bedre regler for dyretransport. Dagen i går sluttede skidt om aftenen, men vi skal gøre, hvad vi kan, og som jeg har udtrykt det, mener jeg, at det er en flerleddet strategi.

For det første: Vi skal vedholdende lægge pres på Kommissionen. Hver gang, jeg har lejlighed til at møde den kommissær, der har ansvaret, vil jeg påpege det, og det håber jeg også at dyreværnsorganisationer og andre vil gøre.

For det andet: Vi skal sørge for at have europaparlamentarikerne som medspillere, ikke mindst de danske, som har været vældig gode, og jeg vil give en stor ros til fru Margrete Auken, for jeg ved, at i går gjorde fru Margrete Auken i hvert fald alt, hvad hun kunne for at rejse sagen over for sine partifæller.

For det tredje: Vi skal selvfølgelig også aktivere den folkelige opinion, ikke mindst i de lande, der plejer at tale pænt om dyrevelfærd, men hvis mod måske svigter, når de kommer frem til afstemningen. Det skal vi fortsætte med.

Så vil jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg er villig til, at vi sætter os ned og ser på, hvad vi kan gøre fra dansk side, men det skal selvfølgelig holde sig inden for EU-reglerne. Jeg har ikke tænkt mig at begynde at bryde EU-regler, og uden at sige for meget uvenligt om hr. Keld Albrechtsen tror jeg, at hr. Keld Albrechtsen måske har et lidt mere afslappet forhold til spørgsmålet, om vi skal holde os inden for forordningens rammer. Men med hensyn til, hvad vi kan gøre inden for forordningens rammer, synes jeg så-

dan set, at alle muligheder skal stå åbne. Det må vi tale med hinanden om, og jeg håber, der allerede er gået besked over om, at jeg har indkaldt til et møde, for at vi kan få en drøftelse om spørgsmålet.

Det sidste, jeg vil sige til hr. Keld Albrechtsen, er, at det er altså ikke mit indtryk, at det først bliver under den Kommission, som følger efter den nuværende, at spørgsmålet kommer på dagsordenen igen. Jeg har forventninger om, at den kommissær, der nu har overtaget området, ikke synes, at det, der blev vedtaget i går, er godt nok. Nu skal den pågældende selvfølgelig have mulighed for at sætte sig ind i området osv., men jeg har en forventning om, at den Kommission, der tiltrådte sit arbejde i går, kommer med et forslag i løbet af nogle år.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, der er et meget stærkt element af tom snak i det, ministeren siger. Det er jeg desværre nødt til at sige, for Kommissionen har jo klart tilkendegivet, at den først agter at komme med en revision om 6 år, og det følger jo også af selve forordningen, så vidt jeg har forstået.

Jeg ved ikke, hvad ministeren tror at der skal komme ud af at snakke med kommissærer, som vi ved ikke vil gøre noget som helst ved det. Det kan godt være, Mariann Fischer Boel i sin tid græd i fjernsynet, men foretage sig noget vil hun jo ikke. Derfor ligger bolden hos ministeren og den danske regering. Vil ministeren sørge for, at sagen bliver taget op på topmødet, og at Danmark får en særordning, så vi kan lave vores egne regler? Eller hvad er det egentlig, man fra regeringens side forestiller sig vi kan gøre, når vi snakker om at gøre noget i EU?

Jeg spurgte statsministeren, om han ville sørge for, at problemet blev løst i forbindelse med forfatningstraktaten, men da begik statsministeren en kæmpefadæse. Han ville ikke sørge for ordentlige regler i den nye forfatningstraktat, og derfor kom de heller ikke med. Vil man tage det op på topmødet nu og forlange, at når de andre lande skal køre på den måde, må Danmark have en særordning?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg tror, det er meget godt, vi får en lejlighed til at sætte os stille og roligt ned og gennemgå forslaget, for det er tydeligt, at hr. Keld Albrechtsen ikke har læst den endelige udformning af forordningsforslaget.

Der står nemlig ikke i det, at Kommissionen skal vente til 2010, før man kan komme med nye regler. Der står i forordningsforslaget, at *inden 2010* kan Kommissionen komme med nye regler, og når der f.eks. foreligger en rapport, kan den gøre det. Men derudover er alle enige om, at Kommissionen kan komme med forslag, hvornår det skal være. Kommissionen kan ikke EU-forfatningsmæssigt lade sine handlinger begrænse af, at der er nogle ministre, der ønsker nogle rapporter på bordet på et tidspunkt. Kommissionen har initiativretten og kan komme med forslag, hvornår det skal være, og det synes jeg er vigtigt at få slået fast.

Kl. 12.40

Jeg vil sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg mener ikke, at Danmark kan gå ud over det, som den vedtagne forordning lægger op til, og jeg tror ikke, at det forbedrer dyrs velfærd væsentligt, om overhovedet noget, hvis vi begynder at tale om, at vi skal køre med særlige danske regler i Danmark. Det er jo transporterne på over 8 timer, der er problemet. Men jeg vil som sagt meget gerne drøfte det med hr. Keld Albrechtsen og herunder gennemgå det forslag, der foreligger.

Jeg mener bestemt ikke, der er tale om tom snak. Jeg mener, at vi rent regelpolitisk må forholde os til, at flere medlemslande er modstandere af at lave regler på området, og at vi derfor må bruge andre politiske mekanismer for at sikre, at holdningen bliver ændret.

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen det står fuldstændig hen i tågerne, hvilke andre mekanismer ministeren vil tage i anvendelse. Det er jo ikke frivillige aftaler – det ville ministeren i hvert fald ikke ind på i svaret til hr. Dohrmann – og ministeren vil åbenbart heller ikke have, at det skal tages op på EU-topmødet, for at vi kan få en særordning, og at de lande, der ønsker det, selv kan lave bedre regler, når EU svigter så totalt. Det vil ministeren åbenbart heller ikke.

Hvad er det, ministeren vil? Åbenbart ingenting. Ja, undskyld, men svarene giver ikke indtryk af handlekraft; det gør de altså ikke. Når vi fra oppositionspartiernes side stiller forskellige forslag til, hvad man kan gøre, er det eneste, ministeren er optaget af, at forklare: Jamen det kan ikke lade sig gøre.

Og hvad med forfatningen? Ministeren var ude i den vildfarelse, at forfatningen skulle have bedre bestemmelser om dyrevelfærd. Det er

simpelt hen ukorrekt, men det må vi have opklaret nærmere, og det skal jeg nok stille spørgsmål om. Men det var en forkert oplysning, ministeren kom med, for hvad står der i forfatningen? Der står bare, at der skal tages hensyn til dyrevelfærd, men det ændrer ikke en pind ved det, der er vedtaget. Det fremtvinger ingen ændringer hos Kommissionen og i Ministerrådet, og det ved ministeren også godt. Men vil man tage det op på topmødet og få ændret den bestemmelse i forfatningen, som er totalt forfæjlet?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg må sige til hr. Keld Albrechtsen, at hr. Keld Albrechtsen lytter ikke til, hvad jeg siger. Jeg har sagt, at der kommet et nyt forordningsforslag, og det må vi holde os inden for.

Jeg lytter da gerne til, hvad Folketingets partier har af gode, konstruktive forslag. Men det skulle jo gerne være noget, der medvirker til, at dyrevelfærden bliver bedre, og det nytter altså ikke noget at lave regler, som handler om transporter, der ikke varer mere end 8 timer. Det, som det drejer sig om, er jo de lange transporter på 24 timer, 4 timers pause, 24 timer osv. Det er dem, vi gerne vil gøre op med.

Jeg synes altså, at hr. Keld Albrechtsen begår en fatal brøler, hvis han tror, at det, at vi sidder og snakker om, hvad Danmark kan gøre alene, er noget, der medvirker meget til forbedring af dyrevelfærden. Vi skulle også gerne sikre dyrevelfærden i de øvrige EU-lande.

Jeg må også sige, at det, hr. Keld Albrechtsen sagde før, er simpelt hen ikke korrekt. I dag kan Europa-Parlamentet blive hørt, det har høringsret, og i den nye traktat får Europa-Parlamentet medbestemmelse i spørgsmål om dyrevelfærd, og det er en klar forbedring. Så kan hr. Keld Albrechtsen have andre meninger om den tværgående bestemmelse om, at man skal tage hensyn til dyrevelfærd, men på det punkt, jeg nævnte her angående Europa-Parlamentet, kan selv hr. Keld Albrechtsen altså ikke negligere, at det er en klar forbedring.

Formanden:

Så er det hr. Keld Albrechtsen for et sidste spørgsmål.

Keld Albrechtsen (EL):

Så vil jeg bare bede ministeren bekræfte, at det samme flertal i Ministerrådet, der blokerede for forbedringer i går, vil også ifølge forfatningstraktaten stadig kunne blokere forbedringer og

stadig hævde, at så må Danmark ikke indføre sine egne regler.

Der er ikke ændret en pind i forfatningstraktatforslaget, og derfor må jeg bare sige til ministeren, at det var en kæmpedåse, statsministeren begik, da han nægtede at lytte til vi andres råd om, at han skulle sørge for at få det ordentligt med i forfatningstraktaten. Det ville han ikke. Jeg bad eksplicit statsministeren om det, dengang vi drøftede Danmarks strategi op til forfatningsforhandlingerne, men han ville bare ikke, for jeg tror ikke, han bekymrer sig så frygtelig meget om dyrevelfærd, ikke på det tidspunkt i hvert fald. Men jeg håber, han nu har indset, at det var forkert af ham.

Men hvorfor er ministeren bange for at få en sag ved EF-Domstolen? Ministeren kan fremvise videooptagelser af en tidligere dansk minister, der sidder og græder, og som nu er kommissær. Tror ministeren, at hun vil blive slæbt for EF-Domstolen under sådanne forhold? Ministeren er bange for EF-Domstolen i denne sag, men det er da ingen grund til. Hvorfor skal vi ikke bare køre selv? Det kan vi jo, og Kommissionen kan da ikke komme efter os med en så dårlig sag.

Kl. 12.45

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige, at jeg synes nu, det ikke engang kun er et forsigtighedsprincip, men egentlig ganske fornuftigt, at en justitsminister overholder de love og de regler, der gælder, og det mener jeg også at man skal gøre i EU-systemet.

Jeg må også sige til hr. Keld Albrechtsen, at det er muligt, hr. Keld Albrechtsen har den opfattelse, som hr. Keld Albrechtsen har. Men jeg synes, det er utrolig godt, at EU-forfatningen bl.a. giver Europa-Parlamentet mulighed for større indflydelse, for det tror jeg kan være med til at flytte Ministerrådet. Det skal være min sidste kommentar til hr. Keld Albrechtsen.

En gang imellem er vi de første – vi er faktisk tit dem, der går foran. Danmark har også gentagne gange haft held til at ændre holdningen hos kollegerne i Ministerrådet og påvirke den folkelige opinion, og det er sket ved det lange, seje træk, hvor vi bruger hinanden, bruger de nationale parlamenter, bruger Europa-Parlamentet og bruger rådsmøderne til at diskutere med hinanden. Det skal vi også gøre i denne sag.

Hr. Keld Albrechtsens fatalistiske holdning, at det er de samme, der bare sidder og stemmer det hele ned, deler jeg faktisk ikke. Jeg tror, at

om et år eller to, når der er endnu mere dokumentation for, at det er det glade vanvid, og at dyrene lider, vil man kunne presse mange af landene, ikke mindst hvis Europa-Parlamentet kommer på banen. Så kommer der en offentlig debat i de andre EU-lande, og det tror jeg kan medvirke til at flytte nogle af de ministre, som var umanerlig gumpetunge i går.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 21

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne spørge undervisningsministeren om et specifikt område i forbindelse med strukturreformen, nemlig SOSU-uddannelserne. Det er jo et højt prioriteret område, fordi vi ved, at der er mangel på ansøgere, og det vil der sandsynligvis også være i fremtiden, så for Folketinget og regionerne må det være et område, der har en meget høj status.

Ministeren er sikkert godt klar over, at der i dag er en blandingsøkonomi mellem den amtslige og den statslige økonomi, og derfor vil jeg godt spørge lidt til, hvordan det kommer til at se ud med den nye strukturreform. Hvordan kommer økonomien til at se ud på skolerne, når de skal ind under særeje, eller hvad det nu er ministeren kalder det?

Det tredje spørgsmål i rækken er et spørgsmål om geografien. Vi har en række skoler, som amtskommunerne har placeret geografisk hensigtsmæssigt for brugerne. Hvordan ser det ud med hensyn til at sikre, at der også i fremtiden er let adgang til disse sundhedsskoler?

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Det er fuldstændig korrekt, som hr. Bjarne Laustsen også har noteret sig, at i forbindelse med strukturreformen sker der en omlægning af SOSU-skolerne. Det sker, fordi vi ønsker, at der skal være en bedre sammenhæng i uddannelsessystemet end den, vi kender i dag.

SOSU-uddannelserne bliver derfor overført til statsligt selveje. Der er altså ikke tale om særeje, men derimod om statsligt selveje, og det vil sige, at også SOSU-uddannelserne bliver overført til det taxametersystem, som vi kender fra andre uddannelser, der hører under Undervisningsministeriet. I øjeblikket er vi ved at genbearbejde hele lovkomplekset, som vil være udmøntningen af hele kommunalreformen, her-

under det lovforslag, som omfatter SOSU-uddannelserne.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at understrege, at i de ændringer, der kommer til at ske for både SOSU-uddannelserne og de gymnasiale uddannelser, ligger der ikke noget som helst, der skulle medføre det, som jeg forstod hr. Bjarne Laustsens spørgsmål gik i retning af, nemlig at der vil blive nedlagt institutioner. Der er ikke noget som helst i selve kommunalreformen, der overhovedet antydningvis kan betinge, at hr. Bjarne Laustsen vil kunne påstå, at kommunalreformen og de konsekvenser, kommunalreformen vil få for hele uddannelsesområdet, skulle medføre nedlæggelse af uddannelsessteder.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne have, at ministeren uddyber, at vi får bedre uddannelser ved at fjerne området fra det regionale område, hvor man har direkte sammenhængskraft mellem brugerne og uddannelserne.

Så siger ministeren, at der nu kommer en anden form for økonomi. Det er jo netop det, jeg spørger til. Hvordan bliver den, når amterne bliver nedlagt, og der skal være et rent taxameterstyre? Hvordan kommer økonomien så til at se ud? Det er jo det, der er interessant for uddannelsesstederne. Er det sådan, at ministeren kan sige, at det bliver den samme økonomi, så de ved, hvad de har at gøre med?

Kl. 12.50

Så kan jeg forstå, at her i dag har ministeren udstedt en garanti for, at ingen af de uddannelsessteder, som eksisterer i dag, bliver nedlagt, og at det heller ikke er meningen med reformen. Det vil jeg selvfølgelig gerne have at ministeren også bekræfter her.

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Som jeg nævnte før, er vi i øjeblikket ved at lægge sidste hånd på hele det store lovkompleks, som handler om udmøntningen af kommunalreformen, og det er faktisk sådan, at det er sædvanlig praksis her i Folketinget, at man giver regeringen mulighed for at lave arbejdet færdigt, og så kan man stille spørgsmål efterfølgende, når man kommer til selve behandlingen af forslagene. Men lovforslagene er faktisk ikke sendt i høring endnu, så det er alene et internt arbejde, der pågår i øjeblikket.

Men helt grundlæggende vil jeg gerne endnu en gang understrege, at der er ingenting i kommunalreformen, som kan betinge, at der bliver

lukket eller nedlagt uddannelsessteder, men jeg kan naturligvis ikke udstede garantier for al evighed for samtlige uddannelsesinstitutioner i det danske kongerige. Blot for at vi er enige om, hvad vi taler om her.

For så vidt angår overflytning til statsligt selveje og taxametersystemet, forholder det sig sådan, at vi vil lave en analyse af selvejet, taxametersystemet og uddannelsesreglerne i det hele taget og se, hvordan de harmonerer med hinanden og med den måde, vi styrer uddannelserne på. Den analyse vil der blive rig lejlighed til at drøfte, når vi når frem til eventuelt at skulle følge op med lovændringer.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg synes bare, det er lidt underligt, for jeg troede, at denne kommunalreform var meget gennemarbejdet, og at man kunne få svar på alle ting, når man spurgte. Nu viser det sig, at det skal man først til at kigge på nu, og jeg forstår, at ministeren er lidt pikeret over, at man i det hele taget kan finde på at stille spørgsmål om det. Men jeg tror, der er mange ude i det åbne land, der undrer sig utrolig meget over, hvordan det er gået til, og derfor synes jeg, det er ret relevant at spørge til det, når man vil nedlægge amterne og dermed fjerne grundlaget for, at amterne kan have SOSU-skolerne.

Derfor går spørgsmålet stadig på – for det har jeg ikke fået at vide – hvad det er for en bedre uddannelse, man får ved at nedlægge amterne og gøre institutionerne selvejende. Det har jeg lidt svært ved at forstå, for det er jo både kommunerne, staten og de nye regioner, der skal af-tage eleverne fra skolerne. Jeg mangler simpelt hen et svar på, hvorfor de uddannelser bliver bedre ved at gøre noget, som ministeren endnu ikke ved præcis hvordan skal gøres, og jeg vil gerne vide specifikt, om de kan få den samme økonomi, som de har i dag, og om vi har det samme antal uddannelsessteder, når reformen er gennemført. Det er utrolig vigtigt at vide for de uddannelsessøgende.

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg kan godt forstå, at hr. Bjarne Laustsen som socialdemokrat ærgrer sig over, at han ikke har medindflydelse på udmøntningen af kommunalreformen. Men det forholder sig nu engang sådan, at Socialdemokraterne valgte ikke at påtage sig et medansvar for den kommunale struktur, og derfor er hr. Bjarne Laustsen heller ikke en del af det politiske flertal, der i øjeblikket er

ved at lægge sidste hånd på de lovforslag, som er udmøntningen af kommunalreformen. Derfor vil jeg fastholde, at hr. Bjarne Laustsen på nuværende tidspunkt ikke har nogen adgang til at tage del i de drøftelser, vi har med vores parlamentariske grundlag, der bakker ændringerne i den kommunale struktur op.

Så vil jeg bare sige, at hr. Bjarne Laustsen har totalt misforstået, hvad det er, der kommer til at ske på SOSU-området. Hr. Bjarne Laustsen siger, at vi vil nedlægge uddannelserne, og det er ganske enkelt ikke korrekt. Uddannelserne vil selvfølgelig fortsætte med det indhold, vi kender i dag, de vil blot blive styret på en anden måde, så vi får en bedre sammenhæng og dermed også mulighed for et langt bedre og tættere samarbejde mellem de forskellige uddannelsesudbydere, end vi kender i dag, fordi de styres og ejes af forskellige instanser i dag.

Formanden:

Så er der et sidste spørgsmål til hr. Bjarne Laustsen.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne sige til undervisningsministeren, at jeg ærgrer mig bestemt ikke over ikke at være med i sådan en gang makværk. Når ministeren ikke engang er i stand til at gøre rede for indholdet af en aftale om, hvad det betyder for brugerne, hvad det betyder for økonomien på institutionerne, og hvor mange institutioner der skal ligge ude i det åbne land, synes jeg, ministeren har en dårlig sag.

Dernæst er det jo en kendt sag, at alt er aftalt på forhånd med Dansk Folkeparti, og at det er næsten umuligt at flytte så meget som et komma. Derfor er det, der interesserer i Nordjylland og alle mulige andre steder: Er der uddannelsespladser nok i det kommende system, og bliver uddannelsen bedre? Man vil også gerne vide noget om geografien.

De, der har forvaltet området indtil nu, har valgt at prioritere sådan, at der er uddannelsesinstitutioner inden for en rimelig afstand for brugerne. Ud fra geografiske hensyn og menneskelige hensyn har man valgt at gøre det sådan, og jeg vil gerne høre, om det er sådan, at der i den reform, som regeringen nu lægger frem, er taget højde for de ting, som jeg nævner her, og om man giver en garanti til brugerne og til dem, der efterfølgende skal aftage de færdiguddannede.

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg vil gerne understrege over for hr. Bjarne Laustsen, at regeringen har lavet en kommunalreform, som betyder, at vi får en bedre og mere borgervenlig offentlig sektor og også et bedre uddannelsessystem. Selvfølgelig laver vi ikke den reform for at forringe hverken uddannelsesmulighederne eller uddannelsernes indhold, tværtimod.

Så vil jeg gentage, at det lugter langt væk af, at hr. Bjarne Laustsen ærgrer sig gul og blå og grøn over, at hr. Bjarne Laustsen er sat udenfor og ikke har nogen medindflydelse på, hvordan uddannelsesbilledet i Danmark skal se ud. Det kan jeg egentlig godt forstå, men det er jo den pris, man må betale, når man, på trods af at man er et stort parti, har valgt ikke at tage et politisk medansvar for den kommunale struktur i Danmark.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Anden (sidste) behandling nr. B 18:

Forslag til folketingsbeslutning i henhold til grundlovens § 47 med hensyn til statsregnskabet for finansåret 2002.

Af Finansudvalget.

(Fremsat i betænkning fra Finansudvalget 4/11 2004. Første behandling 12/11 2004).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Formanden:

Vi venter lige 2 minutter, inden vi sætter forslaget til afstemning, så vi er sikre på, at medlemmerne er nået frem.

Nu er der i hvert fald gået mere end 7 minutter, siden der blev ringet første gang, så nu går vi til afstemning.

Det drejer sig om anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 18, og der stemmes om forslagets endelige vedtagelse.